

wobec braku doprecyzowania w zeszycie zamówienia wymaganego numeru certyfikatu ISO, po drugie, wymagania od ubiegających się certyfikatu ISO „na całą działalność konserwacyjną”, a nie tylko na odnośny rynek, i, po trzecie, brak umożliwienia ubiegającym się wykazania, iż posiadają poziom jakości porównywalny z poziomem certyfikatu ISO.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadniania wynikającego z art. 296 TFUE, art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego, naruszenie specyfikacji zamówienia i jej załączników, oraz oczywisty błąd w ustaleniach w zakresie, w jakim Komisja Europejska odrzuciła ofertę spółki A+P KIEFFER OMNITEC, na tej podstawie, iż skarżąca nie spełniała kryterium 16, ponieważ ta nie złożyła dokumentów dowodowych poświadczających, że kandydaci posiadają wymagane kwalifikacje. Strona skarżąca podnosi, po pierwsze, że kryterium 16 dotyczyło „deklaracja wykazująca rzeczywiste roczne środki mające wymagany profil w okresie trzech ostatnich lat u wszystkich ewentualnych członków grupy”, oraz że strona 27/37 załącznika II do specyfikacji zamówienia nie odnosiła się do znajomości języków przez kandydatów, oraz, po drugie, że strona skarżąca przedstawiła dowód na to, że kandydaci posiadają kwalifikacje wymagane na stronie 28/38 załącznika II do specyfikacji zamówienia poprzez złożenie odpowiednich dokumentów. Jeżeli chodzi o innego kandydata, to dokumenty zamówienia nie wymagały spełnienia kwalifikacji wymaganych przez szefa danego miejsca.

(¹) Dz.U. L 134, 2004, s. 114.

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2011 r. — ABN AMRO Group przeciwko Komisji

(Sprawa T-319/11)

(2011/C 252/80)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ABN AMRO Group NV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci W. Knibbeler i P. van den Berg)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 5 decyzji Komisji z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie środków nr C 11/2009 (ex NN 53b/2008, NN 2/2010 i N 19/2010) wdrożonych przez państwo niderlandzkie na rzecz ABN AMRO Group NV; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że poczynione w zaskarżonej decyzji ustalenia w odniesieniu do zakresu zakazu przejęć zawartego w art. 5 są dotknięte następującymi błędami pod względem prawnym i muszą być uchylone:

- naruszenie art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i błędne zastosowanie zasad i wytycznych określonych w komunikatach Komisji (¹);
- naruszenie zasady proporcjonalności poprzez uzależnienie zatwierdzenia środków pomocy od zakazu przejęć, który nie jest odpowiedni, konieczny ani proporcjonalny;
- naruszenie zasady równego traktowania poprzez nałożenie zakazu przejęć znaczenie bardziej rygorystycznego w porównaniu z zakazami przejęć nakładanymi przez Komisję w innych przypadkach;
- naruszenie zasady dobrej administracji w wyniku niezbadania w sposób staranny i indywidualny wszystkich istotnych aspektów każdego przypadku, w tym konieczności nałożonego przez decyzję zakazu przejęć i jego skutków, oraz naruszenie art. 296 TFUE wynikające z nieprzedstawienia odpowiedniego uzasadnienia wspomnianej decyzji.

- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że poczynione w zarzucanej decyzji ustalenia w odniesieniu do okresu obowiązywania zakazu przejęć zawartego w art. 5 są dotknięte następującymi błędami pod względem prawnym oraz w zakresie oceny i muszą być uchylone:

- naruszenie art. 345 TFUE poprzez uzależnienie okresu obowiązywania zakazu przejęć od udziału własności państwowej;
- naruszenie art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i błędne zastosowanie zasad i wytycznych określonych w komunikatach Komisji (²);
- naruszenie zasady równego traktowania poprzez nałożenie zakazu przejęć znaczenie dłuższego w porównaniu z zakazami przejęć nakładanymi przez Komisję w innych przypadkach;
- naruszenie zasady proporcjonalności i dobrej administracji.

(¹) Komunikat Komisji w sprawie zastosowania zasad pomocy państwa do środków podjętych w odniesieniu do instytucji finansowych w kontekście obecnego, globalnego kryzysu finansowego (Dz.U. 2008, C 270, s. 8); komunikat Komisji w sprawie dokapitalizowania instytucji finansowych w związku z obecnym kryzysem finansowym: ograniczenie pomocy do niezbędnego minimum oraz mechanizmy zabezpieczające przed nadmiernym zakłóceniem konkurencji (Dz.U. 2009, C 10, s. 2); komunikat Komisji w sprawie postępowania z aktywami o obniżonej wartości we wspólnotowym sektorze bankowym (Dz.U. 2009, C 72, s. 1); komunikat Komisji w sprawie przywrócenia rentowności i oceny środków restrukturyzacyjnych stosowanych w sektorze finansowym w dobie kryzysu zgodnie z regulami pomocy państwa (Dz.U. 2009, C 195, s. 9).

(²) Zobacz przypis 1.